

במדריה

עיתונות עיתונאי בשם יוסי

חנה אבנור, נשיאת
בית המישפט המחוזי,
פרשה מהשפיטה —
ופרצה לתיקשורת.

אילנה אלון

איש לא חשד בשופטת חנה אבנור שתהפוך, מיד אחרי פרישתה מהשפיטה, לזכוכת-תיקשורת.

השופטת, הנראית כמו סבתא חביבה, לא הראתה בשנות-כהונתה אהדה מיוחדת לתיקשורת ולעיתונאים. כי מישפט חווה יערי הרשתה השופטת לציילם לצלם ללא הפרעה עד כניסת השופטים לאולם, אבל זו היתה תרומה היחידה לעיתונות.

לפני חצי שנה, כאשר נזקקו שופטי בית-המישפט המחוזי לתיקשורת, כדי להעביר את המסר של התנגדותם לפרומה בבתי-המישפט, כינסו שופטי בית-המישפט המחוזי, בראשונה בתולדות המדינה, מסיבת-עיתונאים בבית-המשפט. העיתונאים כוּבְרו בכריכים ובמשקאות, והשופטים הסבירו את התנגדותם לפרומה. אבל כאשר ניקשו העיתונאים מהשופטים להצטלם, סירבו הללו בכל תוקף. בראש המתנגדים עמדה השופטת אבנור. רק אחרי הפצרות ודיבריי-שיכנוע הבינו השופטים שמכיוון שהם פנו לעיתונות, יהיה עליהם לשחק לפי הכללים. הם נעתרו לציילם לום אחד.

לשמור על השופטים. עליכן היתה זו הפתעה רבת, כאשר מיד, בשבוע שבו פרשה מבית-המישפט, נתנה השופטת ראיון בידיעות אחרונות, ובו סיפרה על עצמה ועל תשוקתה הכמוסה לכתוב. באותו שבוע גם פרצה השופטת לטלוויזיה בטוסקה-המוטופים, שם ראיון אותה דן מרגלית.

נראה כי השופטת לא הסתפקה בראיונות הללו, וכי עם האוכל בא התיאבון. כמערוב התפרסמה רשימת-הכתובות לזי של השופטת. היה זה פילטון קצר, היכן הצדק? שמו, הכתוב כדרישיח בין הציבור לעיתונאי בשם יוסי.

העיתונאי מספר לציבור כי כל רצונו הוא לראיון נאשמים הטוענים שהם חפים-משפט, למרות שהורשעו על-ידי בית-המישפט. הוא אומר כי זכותו לבקר את השופטים על העונשים שהם פוסקים, למרות שלא שמע את

שופטת לשעבר אבנור, מושב שניא היו ואמרתו

העדים ואינו מכיר את החוק. הוא גם אומר לציבור: "אני שומר על בית-המישפט, כדי שישמור על הצדק". המישפט הזה נראה לשופטת ככדי תה אמיתית. שהרי כיצד יכול עיתונאי להעביר ביקורת על שופטים?

דיעה זו נשמעת מובנת מאד, כאשר היא באה מפיה של שופטת, שכמשהו שנים רבות ראתה את עצמה כפוסקת חרוץ, שאין אחריה ולא כלום. מה גם שבאחד מפסיקדיהן האחרונים שלה

גופת היצאנית גבאי כפי שהתגלתה, היא הבטיחה להן חיים טובים—

הגופה אחרי שבוטחה בעיתונים — והורידה אותן לכביש

כתבה השופטת כי אינה מבינה החלטה מסוימת של בית-המישפט העליון, ואינה יודעת כיצד לבצע. על מילים אלה של השופטת הגיב בית-המישפט העליון ואמר כי "מוטב שלא היו נאי מרות".

אם חושבת השופטת כי לבית-הדין מישפט העליון אין זכות לבקר אותה, כיצד תיתן זכות כזו לעיתונאי יוסי?

דרכי אדם מות הזונה

היא מתה ממנת-סם
בעת מישגל בלב תל-אביב. הלקוח ברח.

יוסי עיידיור

גופתה של רונית נבאי (24) נמצאה בבוקר, ללא רוח-חיים, בחצר הבית מספר 92 ברחוב ארלוזורוב בתל-אביב. זמן קצר אחרי שנמצאה, זוהתה. זונה שנפטרה מלקיחת מנת-יתר.

גופתה נמצאה מעורטלת, ללא סימני פגיעה. עובדה זו שיכנעה את הדייטרה, שכפי הנראה מתה בזמן מישגל עם לקוח. הלקוח נבהל, השאיר את גוף כפי שהיה ונס מהמקום.

נבאי גרה עם תבריה-סרורה, יוחנן לוי, ברחוב שרונה-עיימנאל, בקירבת מקום. שוטרי מרחב-הירוקון זיהו את גופתה מכיוון שהיתה מוכרת להם כזונה וכנרקומנית. חברה הובא למקום וסיפר על הלילה האחרון שלה שבו בלעה מנת-סם גדולה, ואחר-כך יצאה לעבודה.

שלוש אחרות. לגבאי וללוי נודע לך לפני חצי שנה תינוק. חברותיה-לעבודה מספרות שגם בזמן הריונה המישיכה בעבודתה, כדי לממן את צריכת הסמים.

בחוף תל-ברוך היו הזונות המומות כששמעו על מותה. למרות שאף אחת מהן לא גילתה סימני-חיבה מיותרים, בלט הצער על מותה. ואם לא צער על מותה — הרי על עצם ההתמודדות עם

גועל-זנפש של תועבה

מה לא מצא חן
בעיניו של אל-השמש

המזווגים בצהריים, ללא כיסוי, עושים מעשה-תועבה. כך קבעו השופטים הקרמוניים, אם כי הם עשו זאת כלשון קצת יותר מליצית: "להודווג בצהריים, ולא להתכסות בחופה, תועבת אתו (אל-השמש השומרי) היא". זאת אחת התועבות מני רבות שנגדן התריעו במרחב הקדום, ואם כי גם רשמי מת התועבות המוזכרות בתנ"ך איננה קטנה (כספר מישגל בלבד — 21; כספר דברים — 17), טרחה שני חוקרים מאוניברסיטת באר-שבע לחקור וחשפו למעוניינים את טבלת התועבות מארס-נהריים (השומרית והאכרית).

אסור למחוק. כפי שיעקב קליין ויצחק צפתי מספרים בגליונו האחרון של יבחר תועבות מארס-נהריים: בעל רכוש המבקש דבר — תועבת האל היא" ובקצה השני של הקשת הסוציאל-אקונומית: "קירוב נרבות ופשיטת-יד — תועבת האל היא".

איסורי-תועבה אחרים, יותר מעששים ועניינים: לנגוע ביד לא הרוצה באוכל, תועבה היא" או "שריח הוא תועבת המחרשה" (דהיינו — איננו מתאים למשורן במחרשה).

מה הפלא שנוכח מיכלול תועבות כה מקיף רגנו האכרים החרוט על אחד הלווחות, שעליו הנציחו את תועבות עניינים, את השורה הבאה: "אל תמחק את השורות שכתבת — תועבת ניטבה (אלת-הסופרים) היא".

יורמן: מתנכלים לגלי עטרי! מזור: "זה הכל שטויות! הכל בגלל דיעה בעיתון

יום השישי הופיעה ידיעה במ' ערובי: גברי מזור, מנהלה האישי של הוורת ירדנה ארוז, התקשר עם עורך התוכנית המוסיקלית של רשת-גי' מל ברדיו. בפיו היתה טענה: זה בניגוד לכללי האתיקה שמנחם גרנית, עורך התוכנית החרשה אין עושים תקליט, יראיין את גלי עטרי על שלבי-ההפקה של תקליטה האחרון. גרנית הוא כי קישר-עבודה עם סולו יורמן, אמרגנה של גלי, במסגרת תוכנית-בידור מיס-חרית שמפיק יורמן בהשתתפות מנחם גרנית וענת דולב.

הידיעה עוררה מהומה גדולה, הן ברדיו, הן בעולם-הבידור. אמנן נרב, מנהל הרדיו, אסר על מנחם גרנית לערוך תוכניות העוסקות במוסיקה ובישיבה עברית, עד לסיום החקירה המתנהלת עכשיו נגדו. ואילו הכתב בן ה-18 שפירסם את הידיעה במערב פוטר מעבודתו. בכירי שניערך לאחר-מכן התברר שמוסר-הידיעה לא היה מזור. זוהי הידיעה השניה שנותרה במיל-חמה בין האמרגן יורמן והמנהל-האישי מזור. היא החלה באירועי הפסטיבל לפי ניו-יורקים, כשגלי עטרי הופעה מה הופעה בגלל אי-הופעתה לצילומים משותפים עם כל משתתפי הפסטיבל, שנקבעו בתיאום מראש איתה ועם אמרגנה.

להלביש עליו תיק

ל-חגיגה-חוכמה געש עולם-הבידור, כשזומרת גלי עטרי סולקה מהפסטיבל. הידיעה, שהופיעה בעמודים הראשונים בכל העיתונים, גרמה לחר לפימה-לומות מיליוניים בין יורמן ל-בין מארגני הפסטיבל, מיקי פלד וחיים סלוצקי. יורמן טוען שהרבר נעשה ב-יומנו של גברי מזור, וללא ידיעתו של מיקי פלד. לדבריו הוא הודיע למארגני-האירוע שגלי לא תוכל להגיע לצילומים מכיוון שהיא חזרה בשעת-לילה מאחרת מהופעה בערב, והלכה לישון בשעה 4 לפנות בוקר.

אמר סולו יורמן: מיקי פלד צילצל מפני שגלי לא הגיעה. או מיקי אמר לי לפנות לגבי מזור, כדי לתאם עימו מר עד אחר לצילומים, מפני שגברי רוצה בצילום משותף של ירדנה, סי היימן וגלי. התקשרתי עם גברי, אך הוא לא היה משושר. הוא היה עסוק בלצלצל לכל העיתונים, כדי להודיע שגלי סולקה בגלל אי-הופעתה לצילומים. ביום הראשון בבוקר, יום אחד לאחר שגלי לא הגיעה לצילום המשותף, כבר הופיעה כותרת בכל העיתונים שגלי סולקה. כשדיברתי עם פלד, הוא טען שגברי מזור עשה זאת ללא ידיעתו. על כך פלד: "כל הזמרים הגיעו בשבת לצילום, בתיאום שנקבע מראש, ולפי תיאום עם סולו יורמן. רק גלי עטרי לא הגיעה. סולו התקשר איתי ואמר לי שגלי לא יכולה לבוא, ואם זה לא מתאים לי, אני יכול להוציא אותה מהפסטיבל. כשראיתי את האווירה השלילית, החלטתי להוציא אותה, כדי לשפר את האווירה".

אחרי העניין עשינו בוררות על הנושא. הוצאתה של גלי עטרי היתה הרעיון של סולו. לדעתי הוא עשה טעות, ושילם עליה.

גברי מזור היה האחרון שהתערב בזה. הוא פשוט עזב את הסטודיו, כי לא רצה להיות מעורב. הוא חשש שילבישו עליו את התיק הזה. אני חוזר ומדגיש: